

VORBEȘTE ACESTUI MUNTE (incompletă)

Să rămânem în picioare și cu capetele plecate pentru un moment de rugăciune.

Binecuvântatule

Domn, Îți suntem recunoscători că așa cum ai călăuzit vulturul pe cer, așa i-ai călăuzit pe unii din copiii Tăi pe ape, pe unii prin șuvoaie, pe unii prin încercări mari, dar în toate a fost numai Sângele Tău. Acesta este motivul pentru care nu poate sta nimic împotriva puternicei Biserici a Dumnezeuului celui Viu, care va birui. Chiar dacă tot iadul va sta împotriva ei, ea va birui pentru că înaintea ei merge Puternicul Biruitor, Domnul Isus.

Tată,

Te rugăm să ne binecuvântezi în seara aceasta, fiindcă așteptăm smeriți să Te auzim. Vorbește fiecărei inimi într-un mod deosebit și închide-o pentru orice necredință, deschide porțile credinței, Doamne, și intră pe aripile Duhului Sfânt. Vindecă bolnavii și suferinzii din mijlocul nostru, binecuvântează-i și întărește-i pe cei ce sunt obosiți pe cale și salvează-i, Te rugăm, pe cei pierduți și pe cei care au călcat pe alături.

Te

rugăm să-l binecuvântezi pe păstorul acestei biserici, pe scumpul nostru frate Hutchinson, și să-l călăuzești în adevărul duhovnicesc. Ajută-l să pășească alături de Tine și înconjurat de dragostea Ta, în timp ce îl călăuzești și îl însoțești în această călătorie de pe pământ.

Binecuvântează

păstorii, diaconii și pe toți cei care s-au unit în această mare părtășie, și fă ca atunci când vom pleca de aici, să spunem ca cei doi de pe drumul spre

Emaus: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea?“, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Sunt

mai mult decât bucuros, chiar extaziat, pentru că am privilegiul să fiu din nou în această biserică mare, și pot spune că încă dăinuiesc amintirile despre ultima adunare avută aici.

Aceasta

s-a întâmplat în urmă cu un an, și pot spune că Domnul face lucrurile să se desfășoare exact, chiar dacă noi nu înțelegem. Noi am avut privilegiul de a vizita părțile periferice ale acestui oraș, Newark, iar Domnul ne-a binecuvântat din belșug în săptămâna aceasta.

Am

venit aici în vacanță. Anul acesta mi-am început vacanța toamna devreme, dar tot grupul s-a ales cu o gripă asiatică, așa că a trebuit să ne întoarcem. Apoi am pornit în vacanță în jos, pe râul Salmon sau „Râul fără întoarcere”, unde mă duc în fiecare an oamenii de afaceri, dar în cea de-a doua zi de la sosirea acolo, a trecut în zbor un avion mic și mi-a lăsat jos un mesaj în care eram anunțat că a murit un frate, așa că a trebuit să plec și de acolo.

Apoi

am ținut o adunare în California, la Lakeport, chiar lângă parcul de distracții. Când am ajuns acasă, după adunare, m-am gândit că mă voi odihni puțin, dar m-au chemat la fratele Bosworth pentru că era pe moarte. Așa se face că am alerga jos, în Florida, să îl văd, iar când m-am întors acasă, soția mi-a zis: „Înainte de a începe adunările în Louisville, Kentucky, poți sta câteva zile acasă.”

Dar

atunci am primit o telegramă de la fratele Hutchinson care mă chema aici. În

ziua aceea i-am refuzat pe toți, dar pe acest frate nu am putut să-l refuz. Eram răgușit și epuizat din pricina oboselii pentru că tocmai încheiasem un serviciu mare de vindecare, așa că i-am zis fratelui Hutchinson:

„Ar trebui să țin doar o predică și apoi să merg mai departe? Am de condus toată noaptea ca să pot ajunge la o altă adunare în Louisville, Kentucky.”

Dar fratele Hutchinson mi-a răspuns: „Cred că oamenii vor fi foarte dezamăgiți dacă nu te vei ruga pentru ei!”, așa că i-am zis: „Bine, atunci am să predic, iar după aceea mă voi ruga pentru ei. Dacă sunt mulți care așteaptă rugăciune, am să-l trimit pe fiul meu să le spună să împartă niște numere de rugăciune.” Deci, vom încerca să facem aceasta.

Vreau să știți că eu nu sunt un predicator bun, dar vreau să vă aduc o mărturie mică, să vă vorbesc câteva minute despre Cuvânt, după care ne vom ruga pentru bolnavi.

Acum aș vrea să citesc din Evanghelia sfântului **Marcu capitolul 11, începând de la versetul 20**. Mie îmi place mult să citesc din Cuvânt, vouă nu? O, nu este nimic ca scumpul Cuvânt al Mântuitorului nostru binecuvântat! Să știți că Scriptura este atât de desăvârșită încât nu poate cădea nici o iotă din Ea.

Să citim acum versetul 20:

„Dimineața, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.”

Fie

ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la micuțul nostru text.

Cuvântul

lui Dumnezeu este infailibil și nu poate cădea niciodată. Astfel, noi ne putem baza o veșnicie pe un text atât de scurt din Scriptură, pentru că nu poate cădea. De ce nu poate cădea? Pentru că este o parte din Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este în Cuvântul Său. Acum, chiar dacă sună ciudat, aș vrea să vedeți că la timpul potrivit Dumnezeu intervine întotdeauna și legitimează Cuvântul vorbit de El.

Când

a fost pe pământ, Isus a spus că Scriptura nu poate fi călcată. Astfel, El a spus: *„Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.”* (Ioan 2.19). Spunea aceasta pentru că Se baza pe Scriptură, pe cuvintele spuse de prorocul David în Psalmul 16.10: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”*

El știa că această Scriptură îi aparținea, fiindcă toată Scriptura era despre Mesia Cel Sfânt. El Își cunoștea bine poziția și statutul în Împărăție; știa că El era Acela. Astfel, pentru că știa că Scriptura nu putea greși, a spus că trupul Lui trebuie să Se ridice din nou la viață în decurs de șaptezeci și două de ore.

Dacă citiți cu atenție, Isus a vorbit de trei zile și trei nopți. El a murit vineri după-amiaza și a înviat duminică dimineața, așa că nici o celulă din scumpul Său trup nu a putrezit, așa cum a spus Cuvântul lui Dumnezeu. Isus a știut că va învia înainte ca să se instaleze putrezirea. Aceasta ne dă încredere în ceea ce spune Cuvântul.

Tu zici: „Dacă aș ști că-mi aparține o

asemenea făgăduință din Scriptură, cred că și eu aș avea aceeași credință.”

Ei bine, preaiubiții mei, fiecare făgăduință divină din Scriptură vă aparține și este la fel de vie pentru voi cum a fost și pentru El.

Aici este o făgăduință dată de Dumnezeu și mai repede vor trece cerurile și pământul decât să cadă făgăduința Sa. Ea aparține celui credincios, așa că oricine crede poate să vină și să fie părtaș la aceste binecuvântări.

Să nu uitați că *„credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu”*. (Romani 10.17), iar cauza pentru care ratăm împlinirea făgăduinței este că nu o hrănim destul.

Isus a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Problema este că noi Îl lăsăm în urmă, undeva într-o altă epocă, dar Biblia spune că noi suntem acum fii ai lui Dumnezeu. Nu vom fi cândva, ci suntem acum. Dumnezeu nu a făcut lucrurile complicate, dar mulți cred că este ceva complicat. Astfel, ei pierd minunatele binecuvântări ale Cuvântului din cauză că încearcă să complice lucrurile.

Scopul meu în următoarele cincisprezece sau douăzeci de minute este să vă dovedesc cât știu de bine, prin Cuvântul Său, că Dumnezeu nu este deloc complicat. Dumnezeu este simplu, dar credinciosul Îl complică.

În textul pe care l-am citit în seara aceasta, Isus venea de la Ierusalim, unde văzuse fără îndoială zeci de mii de oameni bolnavi și suferinzi. După felul cum gândeau

oamenii, s-ar fi putut face multe lucruri mărețe, dar El a spus că nu putea face decât ceea ce-I arăta Tatăl. Domnul nostru nu a făcut nici o minune până când nu l-a arătat Tatăl ce trebuia să facă. El n-a putut să ia binecuvântările și să le împrăștie după bunul Său plac, pentru că Scripturile nu pot fi încălcate.

Astfel, El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19). Dacă El a spus aceasta, înseamnă că acesta este adevărul, pentru că Scriptura nu poate fi încălcată și Ea era Cuvântul lui Dumnezeu pe buzele Lui.

Când te gândești la toată puterea aceea mare care era peste El... pentru că El era cu adevărat IahVeH Dumnezeu arătat în trup. El nu era un proroc, ci era Creatorul, era Prorocul Dumnezeu.

Astăzi sunt unii care Îi iau divinitatea și fac din El doar un învățător sau un proroc. O, ei sunt atât de greșiți!

Oamenii l-au dat numele cele mai de jos, numindu-l „duh necurat, ghicitor sau Beelzebul”, și a fost trimis în cetatea cea mai de jos, iar acolo chiar și cel mai mic om din cetate a trebuit să se uite de sus la El. Aceasta au făcut oamenii cu El: l-au dat numele cele mai de jos.

Dar Dumnezeu l-a înălțat mai presus de toate, încât trebuie să se uite în jos ca să vadă cerul; l-a dat Numele mai presus de orice nume care este în cer sau pe pământ. Toate puterile demonice Îi sunt supuse, orice limbă trebuie să-L mărturisească și orice genunchi trebuie să se plece spre slava acestui Nume pe care Dumnezeu l-a dat Fiului Său ascultător. Ce glorios!

Dacă privim la cer, la stele, la Sistemul Solar, ne gândim la marele Iahveh Dumnezeu care le-a creat, ele fiind ca praful în mâna Sa. Astfel, când a fost pe pământ, în Isus din Nazaret, El a fost atât de flămând încât a vrut să mănânce câteva smochine dintr-un smochin pe lângă care a trecut, dar pentru că nu a găsit niciuna, a spus: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” (Marcu 11.14).

În limba greacă, în loc de „în veac”, scrie: „un anotimp”. „În veac” este un interval de timp, dar veșnicia nu are nici început și nici sfârșit.

Așadar, El a spus: „Un anotimp să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Dacă observați, imediat după ce El a rostit acele cuvinte, cu pomul s-a întâmplat ceva chiar dacă nu s-a văzut imediat. Dar în ziua următoare când au trecut pe acolo, Petru s-a uitat la acel pom și a spus:

„Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.” (v. 21). Cu el se întâmplase ceva.

Atunci Isus S-a uitat la el și a spus: **„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”**

Noi așteptăm tot timpul să se întâmple lucruri spontane, dar ce a vrut să spună El? Tu te uiți la munte și spui: „Ridică-te și aruncă-te în mare!”, iar în inima ta crezi că se va întâmpla ceea ce ai spus, dar poate numai un grăunte de nisip a început să se miște din muntele acela. Poate nu poți observa lucrul acesta, dar acolo în inima ta este ceva care-ți spune că lucrul acela a fost făcut, ceea ce

Înseamnă că poți avea ceea ce ai cerut. Aceasta este credința.

Pentru

mulți s-a făcut rugăciune seara, iar dimineața spun: „Păi, nu este nici o schimbare, nu mă simt deloc diferit!” Acesta este punctul în care greșim. Faptul că nu se vede nimic nu are nici o importanță, pentru că dacă crezi în inima ta că ceea ce ai spus, s-a făcut, vei avea lucrul cerut. Aceasta-i tot. Dacă crezi că ceea ce ai spus s-a făcut deja, nu trebuie să simți sau să vezi. Se întâmplă pentru că crezi.

Să

zicem că locuiesc la multe mile depărtare de oraș și mi-e foame. O bucată de pâine mi-ar potoli foamea, așa că îți cer o bucată de pâine, iar tu îmi dai douăzeci și cinci de cenți, adică valoarea unei bucăți de pâine. Aș putea fi fericit și cu cei douăzeci și cinci de cenți deoarece cu ei pot cumpăra bucata de pâine de care am nevoie, cu alte cuvinte, am puterea de cumpărare.

Biblia

spune că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

Adevărul este că prea mulți oameni din biserica noastră se uită după dovezi palpabile, dar aceasta nu este credință. Credința crede chiar dacă vede contrariul; ea crede oricum.

Moise a părăsit Egiptul prin credință, *„fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.”* (Evrei 11.27).

Dumnezeu i-a dat părintelui Avraam făgăduința

unui copil prin Sara, când el avea șaptezeci și cinci de ani și ea avea șaiszeci și cinci.

Astfel, Avraam s-a odihnit timp de douăzeci și cinci de ani pe această făgăduință.

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

deplin încredințat că El ce făgăduiește poate să și împlinească.” (Romani

4.20-21), iar noi suntem copiii lui Avraam. Dumnezeu nu i-a dat copilul timp de douăzeci și cinci de ani, dar el a avut credință în Cel ce i-a dat făgăduința și a știut că Cuvântul Lui nu poate da greș.

Aceasta este „puterea de cumpărare”, prieteni creștini. Fie ca Domnul să vă deschidă inimile ca să înțelegeți că credința nu este un mit, nici ceva imaginar. Credința este ceva real, este o încredere neclintită, exact cum este paharul acesta sau această carte.

„Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” O, binecuvântat să fie Numele Său cel sfânt! Credința este o încredințare neclintită cu privire la lucrurile pe care nu le vezi, dar le crezi. Tu crezi, pentru că dacă Dumnezeu spune ceva, El trebuie să Își țină Cuvântul. Astfel, fiecare făgăduință este a ta dacă poți s-o primești ca și cum este a ta.

Poate că eu am cei douăzeci și cinci de cenți în mână dar sunt la cinci mile depărtare de bucata de pâine. Totuși, mă pot bucura la fel de mult ca și când aş avea în mână bucata de pâine și nu banii aceia. De ce? Pentru că am dovada, am puterea de cumpărare a acelei pâini. Când

am credință pentru vindecare, eu consider că sunt deja vindecat indiferent ce se întâmplă în continuare sau ce spune doctorul. Aceasta este credința.

Poate cineva zice:

„De ce te bucuri, pentru că nu ai mâncat încă pâinea?”

„Este adevărat, dar am puterea de cumpărare.

Doctorul îți spune că mai ai de trăit doar două săptămâni, dar cu toate acestea tu te bucuri.

„De ce te bucuri?”

„Pentru că am în inima mea încredințarea că făgăduința lui Dumnezeu este ancorată aici. Nici chiar toți dracii din iad nu mă pot mișca de pe aceasta, fiindcă știu că o voi primi!”

Dar vedeți, când am cei douăzeci și cinci de cenți, mă grăbesc să merg la magazin ca să-mi iau pâinea. Pe tot drumul până acolo pot să mă bucur, chiar dacă simt că devin tot mai slab. S-ar putea ca înainte de a ajunge la magazin să fiu atât de flămând încât să mă ia crampele la stomac, dar aceasta nu contează. De ce? Pentru că indiferent cât sunt de flămând sau de slăbit, țin în mână puterea de cumpărare a pâinii.

Dacă poți să crezi în inima ta că acest lucru s-a întâmplat deja, deși nu vezi și nu simți nimic, poți avea lucrul cerut! Spune doar: „Doamne, Te cred că sunt vindecat” și atunci, fără nici o umbră de

Îndoială, acolo înăuntru începe să se întâmple ceva pentru că ai pronunțat acel lucru. Ce ai spus? Ai rostit Cuvântul lui Dumnezeu care este veșnic. Nu poate cădea pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu, iar voia lui Dumnezeu va crea făgăduința care ține.

Odată când am fost la o adunare, cineva m-a întrebat:

„Vrei să spui că tu crezi că Pământul acesta va fi distrus?”

„Da”, am răspuns eu.

„Și cum crezi că va fi distrus?”

„Prin Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Îl va distruge puterea atomică?”

„Va fi distrus prin foc”, am răspuns eu. „A fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu și același Cuvânt care l-a creat spune că îl va și distruge.”

Eu nu știu cum se va întâmpla, dar Dumnezeu spune că așa va fi. Același Cuvânt care l-a creat, spune că va fi distrus și aceasta este tot.

Tot ce are un început, are și sfârșit, dar

Dumnezeu nu are început și ca urmare nu are nici sfârșit. Viața, Viața veșnică este propria Sa Viață... Cuvântul grec „Zoe” înseamnă „Viața lui Dumnezeu care a venit în voi”, și astfel ați devenit parte din Dumnezeu. Așadar, voi aveți Viața veșnică, Viața care nu are nici început și nici sfârșit și trebuie să mergeți sus cu acea Viață veșnică. Acesta este motivul pentru care nu puteți pieri niciodată: fiindcă este veșnică. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt veșnice deci, credeți și le veți primi.

Vă puteți imagina marea putere care era în Fiul lui Dumnezeu... Și totuși, când l-a întâlnit pe diavolul, El nu s-a folosit de ea, ci a luat doar Cuvântul Tatălui ca să arate puterea acelui Cuvânt: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). El a mai spus: *„Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.”* (Ioan 2.19). Ce era aceasta? El trăia Cuvântul care făcuse făgăduința și știa că mormântul nu putea să-L țină. Așa este. Cuvântul lui Dumnezeu.

O, dacă ați putea vedea simplitatea scopului veșnic al lui Dumnezeu și a suveranității harului Său! Vi-L puteți imagina folosind acea putere mare ca să blesteme un pom fiindcă nu avea nici un rod în el, în timp ce lăsa deoparte mii de oameni care puteau fi vindecați? Acel pom era parte a creației lui Dumnezeu, așa cum este și omul. Dar ca să arate că El Se ocupă și de pomi și de insecte... Deci, dacă este preocupat de acestea, cu cât mai mult este preocupat de voi.

Fratele Wood, care este vecin cu mine, a fost „Martor al lui Iehova” și i-a fost interzis să vină la biserică. El avea un fiu cu un picior paralizat din cauza poliomelitei. La Louisville, Kentucky se ținea o adunare la școala gimnazială și Domnul a făcut lucruri mari acolo. Soția lui era metodistă sau aparținea de biserica „Anderson” a lui Dumnezeu, care este numită și „Prima Biserică a lui Dumnezeu.”

Probabil că și aici aveți programul „Pășunile verzi și umbroase”, o emisiunea națională a fratelui pastor Meekler.

Fratele Wood nu credea în asemenea lucruri, dar când a venit la adunare a observat că s-a întâmplat ceva: inima lui era ciudat de caldă. Între timp, eu am mers peste ocean, iar când m-am întors, Duhul Sfânt S-a îndreptat spre el și i-a vorbit într-o seară în Cleveland, Ohio. El i-a zis: „Numele tău este Wood și ești din Cutare oraș din Kentucky. Ești martor al lui Iehova și ai un băiat care își trage un picior după el din cauza paraliziei, iar soția ta are o tumoare. Așa vorbește Domnul: Ei sunt vindecați!” Când au auzit acele cuvinte, ei nu au știut ce să facă. S-au privit unul pe altul și adunarea a continuat, dar după câteva minute, ea și-a pus mâna în partea unde era tumoarea și a spus: „Banks (Așa se numește fratele Wood), uită-te aici că nu mai este nici o umflătură!” Apoi a zis: „David, ridică-te în picioare!” și băiatul a sărit în picioare, cu ambele picioare perfect sănătoase.

Acum, ei locuiesc lângă mine, iar el a fost excomunicat din părtășia lor fiindcă credeau că a înnebunit. După vreo doi ani, tundeam iarba în curte când am auzit că la fratele Wood s-a oprit o mașină. El m-a chemat acolo și mi-a zis:

„Fă cunoștință cu fratele meu Lyle.” A avut loc o strângere formală de mână. Fratele lui era un om mare și puternic, iar eu i-am zis:

„Ce mai faci, domnule Wood? Mă bucur să te cunosc. Eu sunt prieten bun cu fratele tău.”

„Da”, a răspuns el și s-a așezat. Era un adevărat martor al lui Iehova. La puțin timp, Banks a început să-i povestească ce văzuse în adunările mele, dar el ne-a întors spatele.

Însă chiar atunci, Domnul și-a arătat harul Său măreț față de acel necredincios și i-a zis: „Domnule Wood, tu ai doi copii, iar soția ta este brunetă; dar tu umbli cu o roșcată.”

Lyle m-am privit și a spus: „Probabil că Banks ți-a spus aceasta!”, și ne-a întors spatele din nou.

Dar Domnul a continuat: „Aseară când erai cu ea, a bătut la fereastră un bărbat, iar tu ai trimis-o acolo. A fost bine cu nu te-ai dus tu, pentru că bărbatul acela ți-ar fi zburat creierii.” Când a auzit aceasta, Lyle a spus:

„O, Dumnezeule, ai milă de mine!”, după care s-a prăbușit la pământ și și-a predat viața Domnului Isus. Simplitate.

Apoi, ne-am dus la pescuit jos la râu, iar el l-a chemat pe tatăl său care a zis: „Dacă aș vedea întâmplându-se ceva supranatural, aș crede.” Eu tocmai aveam o vedenie, așa că i-am zis: „Fiecare pârâu pe care îl vom trece va fi noroios, dar când vom ajunge la... va fi frumos. Acolo vom pescui, dar nu vom prinde nimic până seara. Atunci, eu voi prinde cam douăzeci și cinci de pești în greutate de 3,6-4,5 kilograme. Tu vei prinde unul, iar domnul Wood, fiul tău, va prinde tot unul, iar în dimineața următoare, eu voi prinde un pește cu solzi mai mare decât de obicei. Prin aceasta, vei ști că Dumnezeu este viu și împărățește.”

El m-a privit, apoi i-a făcut cu ochiul fiului său și a pornit la drum, dar fiecare cuvânt pe care i l-am spus, s-a împlinit întocmai cum zisese Dumnezeu. Ce este aceasta? Simplitatea cu care lucrează Dumnezeu.

După două săptămâni eram din nou împreună cu

domnul Lyle și cu domnul Banks. Docul era a unor rude de-a mele. Noi am pescuit toată noaptea și am prins câțiva pești mari. În dimineața următoare nu am prins nimic. Eu prindeam peștișori mici pe care îi foloseam ca momeală. În ziua aceea ne-am odihnit puțin gândurile. Și dintr-o dată, în timp ce stăteam pe marginea bărcii cu undița în mână și prindeam peștișori mici pentru momeală, Duhul Domnului a venit jos, iar eu am spus: „Așa vorbește Domnul: veți vedea slava Domnului pentru că va fi înviat din morți un animal mic!” Când mi-am revenit, mă întrebam ce am spus, iar domnul Wood și-a lăsat undița jos și mi-a zis:

„Frate Branham, vrei să repeți ce ai spus?”

„Dar ce am spus?”, l-am întrebat eu.

„Ai zis ceva despre un animal micuț.”

Atunci gândul mi-a fugit acasă. Aici este o adunare amestecată, dar vreau să vă spun că mie nu-mi plac pisicile. Cred că sunt în ordine, dar mie nu-mi plac deloc. Niciunui dintre Branhami nu ne plac, așa că nu am avut niciodată vreuna pe lângă casă.

Dar într-o zi, fetița mea a venit la mine împreună cu fetița din vecini și mi-a spus: „Tati, cred că cineva a otrăvit pisica pentru că face spume la gură. Ne lași să avem grijă de ea? Am pus-o într-o cutie.”

M-am uitat și eu la pisică și am văzut în ce stare era, așa că i-am zis: „Pune-o în șopron.”

Desigur, în dimineața următoare am avut o grămadă de pisoi, iar băiatul meu Joseph, fiind un pic mai dur, a prins un pisoi și l-a strâns atât de tare încât l-a omorât. Pentru că n-a știut ce să facă cu el, l-a aruncat, iar eu m-am gândit: „Poate că Domnul îl va învia pe sărmanul pisoi.”

Fratele Banks mi-a zis: „Ar fi minunat!”, și la fel a spus și celălalt Wood, adică fratele Lyle pe care tocmai îl botezasem și primise și Duhul Sfânt.

Am lăsat lucrurile așa și am continuat să pescuim. Toată noaptea nu am prins nimic, iar în dimineața următoare am tras într-un golf micuț, unde am încercat să prindem niște pește-lună, ca să putem pleca acasă. La un moment dat, domnul Lyle Wood a tras tare de tot pentru că lăsase firul prea lung și a scos o plătică așa de mare (fratele Branham arată), care a înghițit tot cârligul.

Domnul Wood s-a uitat la pește și a zis: „Uită-te la el! L-a înghițit tot.” Apoi, a învârtit firul în jurul degetului și a tras, iar când a făcut aceasta, a scos toate măruntaiele peștelui afară. În cele din urmă și-a scos și cârligul, iar peștișorul l-a aruncat înapoi în apă. Acesta s-a mai zbatut puțin, după care s-a întors cu burta în sus.

Wood l-a privit și a zis: „Micuțule, ți-ai luat ultima masă!” Cum bătea vântul, valurile îl purtau pe micuț încoace și încolo, iar noi am continuat să pescuim încă vreo jumătate de oră, după care am zis: „Ar fi bine să ne mutăm în altă parte pentru că aici nu mușcă nimic.”

Fratele Wood a răspuns: „Lasă-mă să mai încerc o dată.”, și a aruncat undița. Eu stăteam și priveam micuțul peștișor, pe care valurile îl duseseră în gunoaiele de la marginea apei. Era deja mort de o jumătate de ceas, iar măruntaiele scoase afară pe gură se albiseră deja.

Ceea ce vă voi spune în continuare poate părea ficțiune, dar adevărul este mai ciudat decât ficțiunea. În timp ce mă uitam la micuțul acela mort, printre piscurile munților a venit jos Ceva, iar eu l-am auzit ca pe un Vânt. Venea cu viteză în jos și deodată m-a învăluit. Eu tocmai le vorbeam despre textul pe

care l-am citit acum, când Ceva mi-a zis: „Cheamă peștișorul acela la viață!”

Fratele Banks m-a privit și mi-a zis: „Te simți bine, frate Branham? Văd că te-ai albit la față.”

Atunci am spus: „Micuțule peștișor, Creatorul tău, Isus Hristos, te face viu din nou!”... și peștișorul a înotat din nou prin apă cât a putut de repede, perfect sănătos.

Când a văzut aceasta, domnul Lyle a căzut în fund în barcă și a spus: „Frate Branham, aceasta este o mustrare pentru mine, fiindcă eu i-am zis peștișorului: „Ți-ai luat ultima masă!”

„Nicidecum, frate Wood. Prin aceasta, El a arătat cât de simplu poate lucra.” Domnul este preocupat de toate. El este Dumnezeu secerișului; El este Dumnezeu veșniciei; El este în Cuvântul Său și este Cuvântul.

Eu nu i-aș fi vorbit niciodată aceluia peștișor, dacă n-ar fi vorbit mai întâi Ceva. Cine era Acela? El a vorbit indirect, prin Duhul Sfânt, folosindu-se de niște buze omenești, iar acele cuvinte au devenit puterea creatoare a Dumnezeului celui Atotputernic, pentru că așa a spus El.

Dacă s-a putut întâmpla acest lucru, cu cât mai mult poate face aceasta prin Cuvântul scris al Domnului Dumnezeu, care a fost rostit prin buze omenești... cu condiția: „Dacă crezi!” Cât este de simplu. Nu te îndoii, ci crede că ceea ce ai spus se va împlini și vei avea ceea ce ai spus. Crede, prietene.

Haideți să ne rugăm.

O, veșnicule Dumnezeu, înainte ca să fie vreun atom, înainte ca să fie stelele dimineții care au cântat împreună, marele Duh al Dumnezeului celui Viu umplea tot spațiul și veșnicia. Acolo, Tu ai hotărât în inima Ta să ai o creație care să Ți se închine, apoi, de-a lungul veacurilor, Tu ai trimis oameni, legi și proroci, iar la urmă, L-ai trimis pe Fiul Tău care ne-a spus: „Nu vă voi lăsa fără un Mângâietor, ci voi veni înapoi și voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșit; iar lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba chiar mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Și Biblia spune așa cum a spus marele scriitor evreu: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

O, mare laHVeH, Tu vei veni în curând, Tu care Te-ai uitat jos, peste păcatele poporului nostru și aproape că Ți-ai acoperit fața de rușine. Astăzi, la fel ca în zilele lui Nebucadnețar din vechime, au dansuri moderne de rock în grădină. Ei credeau că sunt în siguranță în spatele acelor ziduri puternice ale Babilonului, neștiind că în tot acel timp, vrăjmașii lor săpau un șanț ca să devieze cursul râului. Și deodată, s-au trezit cu ei la porți, omorându-le străjerii și necinstindu-le femeile pe străzi, din cauză că L-au părăsit pe Dumnezeu.

Dar așa cum a spus împărăteasa atunci, „Nu vă tulburați pentru că aici este un om care poate înțelege supranaturalul!”

O, Doamne, noi suntem bucuroși pentru că în mijlocul nostru este Unul, Duhul Sfânt, Supranaturalul! Ne bucurăm pentru că Tu chemi Biserica pe tărâmul

Supranaturalului. Sateliții de pe cer și toate aceste lucruri, arată că prăpădul este aproape, dar noi am învățat că Biserica va pleca înainte de începerea necazului.

Noe a intrat în arcă înainte ca să înceapă ploaia, iar Îngerul i-a spus lui Lot: „Grăbește-te, pentru că nu pot face nimic până nu ieși de aici!”

O, Doamne, Biserica va pleca înainte de începerea aceluia timp! Noi vedem scrisul de mână pe perete, vedem sateliții care zboară în jurul pământului. Toată lumea tremură, deci cât de aproape trebuie să fie răpirea Bisericii? Ea trebuie să plece înainte ca să înceapă acele lucruri.

O, Doamne, dă-i poporului Tău o binecuvântare deosebită în seara aceasta, prin prezența Ta divină. Noi nu știm ce aduce ziua de mâine, dar știm Cine o ține, de aceea, Te rugăm, Dumnezeule, să îngădui ca prin harul Tău care ne-a dat un Mântuitor, prin dragostea Ta, El să vină din nou în mijlocul nostru, în forma Duhului Sfânt.

Tu ai spus: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*” (Ioan 15.5). Doamne, intră în aceste mlădițe ale pomului, umple-le cu putere pe fiecare în parte și arată semnele și minunile învierii Tale, astfel ca credința lor să crească, iar ei să privească spre Tine și să trăiască. Îngăduie aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus, Preaiubitul Tău Fiu. Amin.

Prieteni, timpul nostru se scurge foarte repede și vine momentul când acest lucru trebuie găsit fie adevărat, fie greșit. Odată, am ținut într-o mână biblia mahomedană, Coranul (mahomedanii sunt de trei ori mai mulți decât noi), iar în cealaltă, Biblia Domnului Dumnezeu și am spus: „Una este adevărată și una este falsă. Provocați-le!”

IaHVeH nu a dat greș niciodată, pentru că El nu poate greși.

Aici sunt oameni bolnavi și suferinzi, dar Dumnezeu a plătit deja vindecarea voastră. Voi sunteți deja vindecați, deoarece vindecarea a fost încheiată la Calvar. Acolo a fost pecetluită fiecare binecuvântare pentru care a murit Hristos.

Prețul a fost plătit, iar diavolul doar vă înșală. Isus este viu, de aceea noi nu trebuie să urmăm părerile vreunui teolog care spune: „Isus a murit în urmă cu o mie nouă sute de ani și aceasta-i tot ce știm despre El.”

Dacă ar fi spus El aceasta, am fi putut să credem, dar El nu a spus niciodată așa ceva, ci a zis: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșit... Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi... Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”* Mlădița poartă roadele, nu vița. Dar mlădițele nu pot rodi dacă nu sunt hrănite de viță.

Acum, dacă El este Același ieri, azi și în veci și dacă a înviat din morți, L-a trimis pe Duhul Sfânt înapoi ca Mângâietor, ca să facă lucrările Sale. Duhul Sfânt este Hristos. El a fost Stâlpul de Foc care a însoțit poporul Israel prin pustie și tot El a stat pe malurile mării Galileii și a spus: *„Înainte ca să fie Avraam, sunt Eu.”* (Ioan 8.58). El era Stâlpul de Foc din tufișul aprins.

El a mai spus: „Eu vin din acea Lumină, vin de la Dumnezeu și Mă duc înapoi în acea Lumină, la Dumnezeu.” Iar când i S-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului, după înviere, era sub forma unei Lumini care l-a orbit pe Pavel. Nimeni nu a văzut Lumina în afară de Pavel. Soldații care îl însoțeau priveau în jurul lor, dar nu vedeau nimic. Dar pentru Pavel,

Lumina a fost atât de strălucitoare încât și-a acoperit ochii cu mâinile.
Înțelegeți ce vă spun?

Dumnezeu poate să se ascundă de unul și să Se descopere celuilalt. El este Dumnezeu!

„Așadar nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu, care are milă.” (Romani 9.16).

Acum El S-a întors înapoi în acea Lumină.
Aceasta este fotografia pe care o puteți vedea și voi și despre care oamenii de știință nu știu ce să spună nici astăzi. El este aici! Voi știți că El este Duh.

Ce s-ar întâmpla dacă peste cineva ar fi duhul lui John Dillinger? Ar fi numai pistoale și crime. Dar dacă ar avea duhul unui artist? Ar picta. Dar dacă ar avea duhul lui Sankey? Ar cânta așa cum a cântat el în fața lui Abraham Lincoln, fără să cunoască notele muzicale. Dacă ar avea orice alt duh, ar produce roadele aceluia duh.

Înseamnă că Duhul lui Hristos Se va purta ca și Hristos și va face lucrările pe care le-a făcut Hristos, iar noi suntem un exemplu pentru ceea ce a fost harul Său pentru noi.

Acum aș vrea să rămâneți puțin respectuoși.
Eu nu sunt predicator, pentru că nu am educația pe care o au acești predicatori, dar am darul să văd vedenii.

Biblia spune că Dumnezeu a rânduit în biserică cinci slujbe: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători.

Acestea sunt rânduite de Dumnezeu. El le-a văzut mai dinainte, prin cunoștința Sa dinainte și le-a rânduit în biserică pentru fiecare epocă.

În biserica locală sunt nouă daruri duhovnicești care lucrează în tot trupul: vorbirea în limbi, tălmăcirea, darul prorociei și alte lucrări ale lui Dumnezeu.

Acum, este o diferență între slujba de proroc și darul prorociei. Darul prorociei poate fi peste unul, apoi peste altul, iar prorociile aduse trebuie judecate de trei judecători înainte de a fi date în biserică, dar nu același lucru se făcea cu prorocul din Vechiul Testament. El se năștea proroc, deci era tot timpul proroc și avea Cuvântul Domnului. El era proroc chiar și după ce murea.

Când vrăjitoarea din Endor a chemat duhul lui Samuel, el purta încă mantaua de proroc și era încă proroc, iar când a vorbit cu Saul, i-a spus ce se va întâmpla în ziua următoare. Sigur că da.

Moartea nu îl schimbă pe om; îi schimbă numai locuința. Dacă ești păcătos, când mori... O, poate ești un membru devotat al bisericii, dar dacă mori în necredința ta, pentru tine nu mai rămâne nimic decât osânda.

Dacă mori în credință, aceasta te salvează.
Credința te-a salvat și pentru că crezi în Dumnezeu, ai Viața veșnică.

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze mai departe. (Fratele Branham vorbește cu cineva despre numerele de rugăciune).

Câte numere de rugăciune au fost împărțite?

Cincizeci. Ei bine, cine va fi primul? Vedeți? Eu spun: „Să vină femeia aceasta!”, și ea vine. Aceasta arată că avem respect pentru persoană. Ei aduc aceste numere, le amestecă și apoi le împart fără să se știe cine sunt cei care le iau...

Astfel, poate tu ai numărul unu, iar cel de lângă tine are numărul șase, în timp ce următorul are trei. Vedeți? De unde vom chema? Nimeni nu știe. Eu stau aici și voi striga numerele, iar ei vor veni din toate părțile. Nici nu știu cu ce număr voi începe, dar Domnul îmi va pune pe inimă.

Când ești chemat sus, acesta nu este un semn că vei fi vindecat, deoarece este nevoie de Duhul Sfânt care Se mișcă prin adunare. Și când începe să Se miște, Duhul Sfânt merge direct la persoanele care nu au numere de rugăciune. Vedeți?

Când a fost pe pământ, Isus Hristos a spus: *„Eu nu fac nimic până nu-Mi arată Tatăl.”*

Priviți ce s-a întâmplat când Filip l-a adus pe Natanael la Isus... El i-a spus și lui Petru: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.”* Aceasta l-a uimit pe Petru. Apoi Isus i-a zis: *„Nu te vei mai numi Simon, ci Petru”,* adică *„piatră mică”*.

Apoi a venit Filip și l-a adus pe Natanael , de la treizeci de mile depărtare, în jurul muntelui. Când s-a dus după el ca să-L aducă la Isus, Filip l-a găsit pe Natanael rugându-se sub un pom.

„Vino să vezi pe cine am găsit; pe Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.”

„Poate ieși ceva bun din Nazaret?” l-a întrebat Natanael.

„Vino și vezi!” Acesta este cel mai bun răspuns pe care l-am putea da. „Vino și vezi!” Vedeți? El l-a cercetat prin Cuvânt.

Să nu uitați că vor fi milioane de americani care își vor primi osânda... Ce înseamnă să fie distrusă această națiune în următoarele cinci minute?” Ce a spus știința aseară? Că suntem cu cinci ani în urma Rusiei. Ei au o rachetă în care pot să pună un om, apoi s-o lanseze împotriva Statelor Unite și să spună: „Predați-vă sau în câteva minute se va alege pulberea de voi!” Sigur că ne vom preda ca să ne salvăm viețile!

Ce va urma după aceea? Soldații ruși vor roi cu miile pe străzi, ne vor lua femeile și ne vor necinști fetele. Pentru ei nu va conta nimic. Sigur că nu, pentru că sunt comuniști cu inima rece. Ce vor face? Vor intra în casele frumoase și vă vor scoate afară din ele, pentru că ei obișnuiesc să facă aceasta. Atunci va stăpâni Rusia, iar noi vom fi un satelit al ei.

Dați-mi voie să vă spun ceva: Biserica nu va vedea aceasta, pentru că ea este deja luată când vor veni aceste lucruri. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Ea va fi plecată în vremea aceea. Noi vedem aceste semne pentru că vine Isus...

Zilele trecute, eu le-am spus câtorva frați: „Nu înțeleg”. Este ceva personal și nu cred că am mai vorbit niciodată în public despre aceasta, dar acum am să vă spun ca să înțelegeți.

Zilele trecute mă întrebam: „Ce se va

întâmpla, Doamne?” Cum știi aceste lucruri? Numai fotografia aceea ar fi trebuit să zguduie întreaga lume, dar nici măcar un ziar nu a publicat-o. De ce?

Priviți aceste lucruri mari care au loc și vedeți simplitatea lui Dumnezeu prin aceste vindecări și minuni! Ce s-a întâmplat? Cum s-a întâmplat? De ce nu pot vedea oamenii aceste lucruri?

Eu merg într-o adunare și le vorbesc americanilor. Apoi, stau de vorbă cu teologii, iau Biblia și le spun: „Priviți aici, fiindcă acestea sunt exact lucrările făgăduite de El!” Când a venit Domnul Isus, a confirmat aceasta, dar vedeți, ei au ochi și nu pot vedea, au urechi și nu pot auzi.

Cu câteva minute în urmă, Billy mi-a spus: „Tati, ei au un dar de dragoste pentru tine.” Nu trebuia să faceți aceasta, frate Hutchinson. Nu am nevoie... Desigur, eu sunt un om sărac, dar știți cine îi hrănește pe copiii mei? Banii voștri. Cine îmi cumpără costumele? Banii voștri. Ce rost ar avea să vin aici și să predic la scaunele goale? Dacă cineva mă iubește atât de mult, nu ar trebui să fiu indiferent față de acea persoană, deoarece va trebui să dau socoteală înaintea lui Hristos pentru aceasta.

De ce nu pot fi văzute aceste lucruri?

Iată ce mi-a trecut prin gând: Când George J. Lacy, șeful FBI, mi-a dat fotografia aceea, a spus:

„Domnule Branham, într-o zi fotografia aceasta se va vinde în magazinele de zece cenți, dar aceasta nu se va întâmpla în timpul vieții tale.” Aceasta m-a pus pe gânduri, așa că l-am întrebat:

„De ce, domnule?”

„Pentru că un testament nu intră în drept decât după moartea celui ce l-a făcut. Va începe o închinare păgână.”

După ce a spus aceste cuvinte s-a întors și a plecat, dar pe mine m-a pus pe gânduri.

Apoi, în urmă cu câteva luni, în timp ce studiam Cuvântul mi-a venit un gând. Ascultați! Dreptatea lui Dumnezeu... Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu știe cine va fi mântuit și cine nu va fi. Voi știți cu toții aceasta...

Domnul Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu.”* (Ioan 6.44). Mai întâi trebuie să fiți atrași de Dumnezeu, iar după aceea sunteți darurile de dragoste ale lui Dumnezeu pentru Hristos.

Marele Ilie nu a fost recunoscut de oameni decât după ce s-a dus, iar Elisei i-a luat locul. Biblia spune că oamenii râdeau de el și îl numeau „pleșuv” din cauză că chelise de tânăr. Ei nu au știut cine era cu adevărat decât după ce a fost înălțat la cer.

Nici pe Ioan Botezătorul nu l-a recunoscut, nu au știut cine era decât după ce l-au decapitat. Nici măcar ucenicii nu l-au recunoscut, de aceea l-au întrebat pe Domnul Isus:

„De ce zic Scripturile că mai întâi trebuie să vină Ilie?” Și Isus le-a răspuns: *„El a venit deja, dar ei nu au știut nimic.”* (Ioan 17.12). Vedeți?

Dar dreptatea lui Dumnezeu i-a chemat pe cei care i-au recunoscut.

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30).

Acum fiți atenți ca să puteți primi credință să credeți.

Ei nu au știut Cine era Isus decât după ce a murit, a fost îngropat și înviat.

Haideți să luăm Biblia.

Prieteni catolici, am vorbit despre sfântul Patric, despre care biserica catolică spune că a fost catolic. Adevărul este că el a fost catolic atunci, așa cum sunt eu catolic acum. Legenda spune că Patric a avut putere să alunge toți șerpii din Irlanda și așa mai departe, iar după ce a murit, a fost recunoscut de către biserică și canonizat ca sfânt.

Priviți-l pe sfântul Francisc de Assisi, un predicator care umbla cu Biblia sub braț. Se spune că odată în timp ce predica, niște păsărele făceau o gălăgie foarte mare, dar el le-a zis: „Surorilor, stați liniștite până când termin de propovăduit Evanghelia.” El a fost disprețuit și respins de biserica catolică, dar după ce a plecat, l-au recunoscut și l-au canonizat ca sfânt.

Uitați-vă la Ioana d'Arc. Ea a fost o femeie

duhovnicească ce avea vedenii și Lumina duhovnicească. Dar ce a spus biserica catolică despre ea? Au spus că este o vrăjitoare și au ars-o pe rug, dar după vreo două sute de ani și-au dat seama că fusese o femeie sfântă. Astfel, s-au pocăit și au dezgropat trupurile preoților care o condamnaseră și le-au aruncat în râu. Aceasta a fost o mare pocăință, dar au recunoscut-o numai după ce nu a mai fost.

Acum, voi așteptați ceva – s-ar putea ca eu să nu mai fiu la acest amvon -, Ceva ce trece pe lângă voi, dar voi nu Îl recunoașteți. Însă într-o zi, când nu va mai fi, ei vor lua această fotografie și vor spune: „De ce s-a întâmplat aceasta? Când a trecut trezirea aceasta? De ce s-a întâmplat așa?”, dar atunci va fi prea târziu.

Tată ceresc, deschide-ne ochii să putem vedea slava Ta în seara aceasta. Dă-ne har, Doamne, fiindcă Te așteptăm în Numele lui Isus. Amin.

(Fratele Branham vorbește cu cineva).

Acum aș vrea să stați în liniște. Priviți încoace și rugați-vă. Câți creștini sunt aici? Ridicați mâna. Vă dați seama ce provocare este aceasta? Ați vrea să veniți aici în locul meu? Sunteți bineveniți. M-aș bucura să stați aici în fața rândului, iar eu să mă rog cu voi. Sigur că da.

Pe Cine reprezint eu? De ce sunt aici?

Trebuie să fac aceasta? Nu. O fac pentru că așa mi-a poruncit Dumnezeu. Astfel, stau aici cu un dar divin, nu eu ci El, fiindcă Îl reprezint pe El, iar la judecată va trebui să stau împreună cu voi și să dau socoteală cu privire la ceea ce v-am predicat, în timp ce voi va trebui să răspundeți dacă ați primit sau nu.

Câți dintre voi știu că Scriptura spune că Isus este chiar acum Marele nostru Preot care poate fi atins prin simțirea slăbiciunilor noastre? Credeți aceasta? Așa spune Biblia. Atunci putem să-L atingem ca femeia care s-a atins de poala hainei Lui? Da. Ea L-a atins prin simțirea slăbiciunii ei. Ea i-a atins haina, iar El S-a întors și a întrebat: „Cine M-a atins?” El nu a știut cine L-a atins, iar Petru I-a zis: „Toată mulțimea aceasta Te atinge.”

Dar Isus a spus: „Din Mine a ieșit o putere.”
Vedeți?

Acum gândiți-vă la o vedenie. Femeia aceea L-a atins pe Fiul lui Dumnezeu și El a spus că a slăbit. Atunci cum este cu mine care sunt un păcătos salvat prin har? Ce se întâmplă cu mine? Vedeți? S-a întâmplat de multe ori. Uitați-vă la această după-amiază și începem din nou. De ce? Pentru că Isus a spus: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* Este Cuvântul Lui.

Tu zici: „Vindecă pe cineva!” Nu pot.

Acum fiți respectuoși. Nu vă mai plimbați, ci rămâneți la locurile voastre. Stați în liniște și rugați-vă. Atingeți-L. Atingeți-L cu credință și apoi veți vedea că Se va întoarce înapoi și vă va vorbi cu glas auzibil. Poate Se va folosi de glasul cuiva, pentru că singurul glas pe care Îl are este al meu și al vostru. Singurele mâini pe care le are sunt ale mele și ale voastre. Noi suntem mlădițele Sale.

Acum, toți să fie respectuoși în timp ce ne rugăm. Tată ceresc, în seara aceasta mă rog împreună cu această audiență pentru suferințele lor. Dumnezeule îndurător, fii bun cu fiecare dintre ei. Îngăduie ca inimile lor să fie deschise în seara

aceasta și să înțeleagă. Unge-le ochii cu balsam. Unge și ochii mei, Doamne, ca să-L putem vedea pe Dumnezeu cel Nevăzut lucrând printre oameni așa cum a făgăduit. El a făgăduit că nu ne va părăsi, Doamne Dumnezeule, IaHVeH. El a făgăduit că va fi cu noi, iar Cuvântul spune că și noi vom face ce a făcut El.

Dumnezeule Tată, eu am făcut tot ce am știut, dar restul depinde de Tine. Acum ne încredințăm Ție și Te rugăm să ne vizitezi în seara aceasta, să ne aduci bucurie în inimi și vindecare în trupuri, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum depinde de Dumnezeu. Din câte știi, doamna care este lângă mine este o străină, nu o cunosc. Este adevărat că nu ne cunoaștem? Da. Ea este o femeie de culoare, iar eu sunt alb. Nu este acesta chiar tabloul femeii de la fântâna Samariei... Isus a vorbit cu ea și i-a dat de înțeles că în Domnul nu există granițe rasiale. Culoarea pielii tale nu are nimic a face cu Dumnezeu fiindcă toți de tragem din același pom, fie că suntem galbeni, maro, negri sau albi. Culoare pielii se datorează ținutului în care ați crescut și nu are importanță pentru Dumnezeu, deoarece toți oamenii au fost făcuți dintr-un singur sânge. Astfel, dacă aș fi pe moarte, femeia aceasta ar putea să-mi doneze sânge, dar sângele de animal nu poate fi pus într-un om pentru că l-ar omorî. Sângele acestei femei este la fel ca al meu. Dumnezeu ne-a creat pe amândoi, iar în după-amiaza aceasta stăm aici fără să ne mai fi văzut până acum. Ea este o femeie de culoare, iar eu sunt alb. Este chiar tabloul din Ioan 4. Câți știi că este perfect biblic?

Isus a vorbit cu femeia aceea până când a văzut care era problema ei.

El i-a zis: „Dă-Mi să beau!”, dar ea nu a înțeles ce voia El, de aceea l-a răspuns:

„Tu ești evreu și noi nu avem nimic a face

unii cu alții! Aici este segregatie, deci cum de îmi ceri...”

„Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere de băut...”

Și discuția a continuat așa până când Isus a descoperit problema ei, iar atunci i-a zis:

„Du-te, ia-l pe bărbatul tău și veniți aici!”

„Nu am bărbat”, a răspuns ea.

„Bine zici că nu ai bărbat, pentru că ai avut cinci, iar cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău.”

Priviți ce l-a spus femeia când a auzit aceasta:

„Doamne, văd că ești proroc. Noi, samaritenii, știm că atunci când va veni Mesia...”

... La fel s-a întâmplat cu Natanael. Atunci când Isus i-a spus unde era și ce făcuse înainte de a veni la adunarea de rugăciune, el l-a recunoscut că era Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel, este adevărat? Câți știu aceasta? Puteți citi în Ioan 1. Dar mării învățați ai evreilor ce au spus? „Este un drac, un ghicitor!” Vedeți?

Ce le-a zis Isus atunci? „Vă iert pentru ceea

ce spuneți despre Mine, dar dacă veți face aceasta și când va veni Duhul Sfânt, dacă veți spune numai un cuvânt împotriva Lui, nu veți fi iertați niciodată, nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.” De ce? Pentru că numesc Duhul lui Dumnezeu un duh necurat. Câți dintre voi știu că aceasta înseamnă să-L hulești pe Duhul Sfânt? Dacă spui că lucrările lui Dumnezeu sunt de la Satan, faci o hulă de neiertat. Aceasta este blasfemie și nu se poate ierta niciodată. Deci, aveți grijă ce spuneți...

(Încheierea predicii lipsește de pe bandă).

- Amin -